

■ Comunicat de premsa ■

Vall de Núria es vesteix amb les seves millors gales per celebrar Sant Gil

- L'1 de setembre es celebra la festivitat de Sant Gil, el seu patró
- Durant la jornada hi haurà un esmorzar de pastors, tria d'ovelles, sardanes, missa commemorativa, processó fins a Sant Gil i demostració de gossos d'atura

Dissabte 1 de setembre, Vall de Núria celebrarà Sant Gil, el patró dels pastors del Pirineu Oriental. Es tracta d'una festa de caràcter religiós que combina actes solemnes (com una missa o una processó) amb propostes musicals i balls tradicionals.

Com cada any, l'estació prepararà un seguit d'activitats lúdiques, gastronòmiques i culturals per honorar el sant, entre les quals destaquen l'esmorzar de pastors, la tria d'ovelles, les sardanes, la missa commemorativa, la processó de torxes fins a Sant Gil i l'esperada demostració de gossos d'atura.

La llegenda de Sant Gil

Segons narra la tradició, Sant Gil va arribar a Núria l'any 700 per fer-hi pelegrinatge mentre vivia en una cova on passava els dies retirat a l'oració i fabricació de les seves pròpies icones (la creu i les imatges de la Mare de Déu, creades a la Vall). Sant Gil destinava una part del seu temps a conviure amb els pastors que pasturaven el seu bestiar en aquelles muntanyes.

Quatre anys després de la seva arribada, va partir de nou, però abans va enterrar els seus objectes més preuats a la Vall, on van restar durant més de tres segles.

L'any 1072, un pelegrí provinent de Dalmàcia anomenat Amadeu va rebre l'encàrrec d'un àngel d'anar fins a la Vall per edificar una capella per a la Mare de Déu, mentre amb una pedra blanca li mostrava on estaven amagats els objectes de Sant Gil. Amadeu, amb l'ajuda d'alguns pastors locals, va fer pujar un petit temple dedicat al Sant. Amb els objectes no hi va haver tanta sort, així que va demanar als pastors que els continuessin buscant quan ell ja no hi fos. Els pastors acudien a la capella a buscar protecció per a ells i els seus ramats mentre anaven passant els anys.

Al cap de set anys, un bou va començar a fer cops intensament a una paret i els pastors van adonar-se que allò era un senyal i van foradar la roca. Una llum brillant sortia d'aquella representació de la Mare de Déu, la qual estava acompanyada dels objectes que tant havien cercat: una creu, una campana i una olla de coure.



■ Comunicat de premsa ■

Anys després, a principis del segle XVII, va construir-se una ermita a Sant Gil, que arreglada i amb algunes transformacions, avui en dia encara es conserva.

Per a més informació: www.valldenuria.cat

27 d'agost de 2018